

Mărturie Athonită în România - Întâlnire cu obștea Sf. Mănăstirii Râmeț (Ρουμανικά, Romanian)

[Ξένες γλώσσες / Românesc](#)



Arhimandritul Andrei: Prea Cuvioase Părinte Efrem:, Prea Cuvioasă Maică Stareță, dragi părinți și preacuvioase maici, avem o bucurie deosebită pentru faptul că Părintele Efrem: se află în România și a găsit timp bun de a ajunge în mănăstirile noastre, pentru a sta de vorbă cu monahii și monahiile. Părintele Efrem: are o experiență bogată în Sfântul Munte și nu numai, pentru că deseori părintele iese acolo unde este chemat. Cum s-au cam împușinat părinții duhovnicești, apar de multe ori lipsuri în mănăstirile noastre și, deși știm că mănăstirile sunt așezăminte de rugăciune și de muncă, de multe ori acestea nu se împletesc foarte bine, apar multe probleme, consiliile mănăstirilor poate că teoretic există, dar în mod practic nu funcționează. Așa cum am observat eu când am vizitat Mănăstirea Vatopedi, toate lucrurile mergeau într-o ordine deosebită prin faptul că ori de câte ori nu se știa cum să se facă un lucru, se întreba cel mai mare din mănăstire și în felul acesta se lua binecuvântare și se rezolvau problemele care apăreau. Totul se face cu binecuvântare. Mie, cel puțin, mi-a plăcut foarte mult programul și Mănăstirea Vatopedi. Nu numai că au un program bun pe care să-l admirăm, ci îl și practică, îl

țin cu multă strictețe și lucrul acesta ajută foarte mult în viața duhovnicească. Sunt multe lucruri care deosebesc mănăstirile noastre, apar probleme și tocmai pentru asta suntem împreună aici, Părinte Efrem:, ca să punem întrebări, să vă întrebăm ceea ce ne frământă mai mult, așa încât să ne putem rezolva problemele. Nu vreau să mă lungesc, ci vreau să spun numai că ne-am rugat lui Dumnezeu să ne puteți spune un cuvânt bun astăzi și apoi, bineînțeles, așteptăm întrebările pe care le au maicile și mănăstirile care sunt reprezentate aici.

Arhimandritul Efrem: Cu adevărat, este binecuvântată această zi când ne adunăm cu toții aici, amintindu-mi de sinaxele din Schitul Egiptului, așa cum sunt descrise în Pateric. Când avea sinaxă în Schit, cel mai mare în rang era atent să vadă cine lipsește și apoi trimitea reprezentanți la chilia celui absent, să cerceteze nu cumva să se fi rătăcit fratele și din pricina aceasta să nu vină la adunare. Așadar Părinții dădeau mare importanță adunărilor duhovnicești ale monahilor, după cuvântul: „unde sunt doi sau trei în numele meu...”. ([περισσότερα...](#))